

ikke kunnet tilraade dette Forslag, men det maa vistnok erkjendes, at Paragraphen ikke har nogen særdeles stor Betydning, idet man saagodt som aldrig ved de Dphsninger, som tilveiebringes paa den Maade, her ommeldes, vil kunne komme til nogen sikker Kundskab om, hvad en Person eier, eller hvilken Indtægt han har. Naar man f. Ex. seer hen til Nationalbanken, med Hensyn til hvilken der findes nogle Bestemmelser i Reglementet, som forbyde at meddele Dphsninger om, deels hvad der staaer paa Folio og deels i det Hele om de Forretninger, som Personer gjøre med Banken, saa vilde man jo, om man ogsaa fik at vide, hvormeget en Person havde staaende paa Folio i Banken, aldeles ikke vide, om det var hans egne eller Andres Penge. Saaer man at vide, hvormange Actier der ere noterede paa hans Navn, saa veed man dog ikke, om han ikke har skilt sig ved dem eller gjort Laan paa dem eller paa anden Maade saaledes disponeret over dem, at de enten ikke bringe ham Indtægt eller ialtsald ikke en saadan, som man skulde slutte deraf, at han staaer indtegnet som Eier af Actierne. Smid- lertid kan Paragraphen jo maaskee dog gjøre sin Nytte, og Udvalget tilraader derfor, hellere at beholde den. — Med Hensyn til Scalaen i § 10 har der i Udvalget været saa deelte Meninger, at jeg ikke her kan tale paa Udvalgets Begne, men kun paa egne Begne. Jeg skal med Hensyn til de forskjelligte Scalaer, der foreligge, gjøre den almindelige Bemærkning, at det vistnok maa erkjendes, at jo høiere man sætter det Beløb, hvormed den fulde Skattepligt skal indtræde, desto større Vættelse yder man dem, som have den lavere Indtægt, og selv om Vættelsen ikke bliver betydelig, saa maa det dog altid blive nogen Vættelse for dem. Det Forslag, som Communalbestyrelsen havde gjort, gik ud paa, at man skulde stige indtil 3,000 Rd., og det er det samme Forslag, som er stillet under Nr. 34, idet jeg maa antage, at en enkelt Afvigelse fra den Scala, der findes i Anhang A, Sp. 792 i Motiverne til Lovudkastet, er en Trykfeil, og at det har været Hensigten, i det Hele at slutte sig til den af Communalbestyrelsen foreslaaede Scala. Derved maa jeg for mit eget og tillige for min ærede Sidemands (Kajfers) Bedkommende bemærke, at vi vare meest stemte

for at holde paa den af Communalbestyrelsen foreslaaede Scala, men da vi ikke fandt Understøttelse i Udvalget, troede vi, helst, at burde slutte os til den Scala, som kommer samme nærmest, nemlig den, der findes i Udkastet; finder imidlertid den nu under Nr. 34 opstillede Scala Bifald, saa ønske vi ogsaa at give den vor Stemme, men ialtsald, hellere end at gaae ind paa nogen af de andre Scalaer, at slutte os til den, der findes i Udkastet, med den Forandring, der er foreslaaet under Nr. 37, og som kun gaaer ud paa at undtage Indtægter, der ere mindre end 300 Rd., fra Beskatning, idet det under de kjøbenhavnske Forhold vilde være særdeles besværligt at skulle medtage alle Personer, der kun have 300 Rd.s Indtægt, og som dog kun vilde bringe en lille Indtægt i Stadens Kasse, naar en saadan Indtægt kun skulde beskattes af 50 Rd.s Skatteindtægt. De Medlemmer, der have tilladt sig at stille et Forslag til § 12 under Nr. 51, kunne just ikke have Noget imod det Forslag, der er stillet under Nr. 39, men de antage, at det bliver overflødig, naar de særlige Forhold, som omhandles i § 12, nærmere betegnes, saaledes som det er angivet i Forslaget under Nr. 51, idet jo da navnlig ogsaa Hensynet til Børnetallet kommer med i Betragtning, og dette dog ikke er det eneste Hensyn, som bør begrunde en Medsættelse, naar man overhovedet finder, at en saadan paa Grund af de særlige Forhold bør kunne finde Sted. Til § 11 er der stillet et Forslag, som gaaer ud paa at bestemme, hvoreledes der skal forholdes, naar Nogen undslaaer sig for at modtage Valg til Rigningscommissionen. Udvalget har ikke antaget, at der var nogen Nødvendighed for at have Bestemmelser herom, da det maatte falde af sig selv. Det har jo allerede i de Aar, da Hjælpefattens Rigning har fundet Sted, ikke saa sjældent hændet, at de, der vare udnævnte til Medlemmer af Rigningscommissionen, have undslaaet sig for at modtage Valget og anført Grunde derfor, og de ere da i Almindelighed blevne fritagne, idet man navnlig ikke kunde ønske at benytte Personer, der ikke ere villige til at yde den Hjælp, som man forlanger af dem. Forslaget under Nr. 40 er derfor ikke nødvendigt; imidlertid kan man jo gjerne medtage det som hensigts-